

at Staten yder dem en Hjælp, hvorfor Mindretallet maa kræve, at Staten helt afholder Brændselshjælpen til Rentenyderne, og at dette Statstilskud snarest kommer Kommunerne i Hænde.

Endvidere vil Mindretallet igennem Ændringsforslaget yde en Hjælp til de Arbejdsløsheds-kassemedlemmer, der ved Ledighed er kommet i Trang, og foreslaar at Kasserne faar $\frac{7}{10}$ af disse Udgifter refunderet af Staten.

Da Ydelsen af Brændselshjælp ikke ensidigt bør gives til et Udsnit af Befolkningen, tilsigter Mindretallets Forslag at lade Kommunerne yde en Brændselshjælp til Folk uden for de organiseredes Kreds, hvor man maatte finde dette ønskeligt, og at Staten yder Kommunerne $\frac{7}{10}$ af denne Udgift i Statstilskud.

Et andet Mindretal (Viggo Hansen, Victor Larsen og Skjerbæk) har ikke kunnet tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, og da det ikke har været muligt ved Forhandling i Udvalget at opnaa Ændringer i Forslaget, som hele Udvalget kunde samles om, har man stillet de nedenfor anførte Ændringsforslag (Nr. 2—7).

Mindretallet skal i øvrigt anføre: Den i § 1 foreslaaede Hjælp til Aldersrente- og Invaliderrentenydere kan man tiltræde under Hensyn til den betydelige Stigning, der har fundet Sted i Brændselspriserne, særlig i det sidste Aar. Mindretallet kunde have ønsket, at der var givet Kommunerne Adgang til at udøve et vist Skøn med Hensyn til Hjælpens Størrelse, men Flertallet har afvist dette med Henviisning til, at Lovens Administration i saa Fald vilde blive for besværlig.

Mindretallet kan ikke tiltræde, at der gives alle mod Arbejdsløshed forsikrede Personer Adgang til Brændselshjælp inden for Lovforslagets Rammer, idet man ikke mener, at de arbejdsløse, som har haft vel-lønnet Arbejde en større Del af Aaret og kun været kontrolleret som Arbejdsløse i 25 Dage paa en Tid af Aaret, hvor en stor Del af Arbejdsløsheden er af sæsonmæssig Art, er saa daarligt stillet, at der er An-

ledning til at yde dem en særlig Hjælp ud over, hvad de faar i Kraft af deres Forsikring. Mindretallet har dog ment, at for saa vidt de paagældende arbejdsløse er gifte og har Forsørgelsespligt over for et eller flere Børn, er der Grund til at yde Hjælpen, og i Overensstemmelse hermed er der stillet Ændringsforslag til § 2.

Mindretallet maa imidlertid mene, at der er Grund til at tilvejebringe særlig Hjælp til en Gruppe Borgere, der ogsaa er vanskeligt stillede, men ikke omfattes af Lovforslagets Bestemmelser, uden at denne Hjælp skal betragtes som Socialhjælp, normalt Kommunehjælp. Det foreslaas derfor, at Kommunerne skal have Bemyndigelse til at yde en Brændselshjælp paa indtil 30 Kr. (eller tilsvarende Værdi af Brændsel in natura) til Ægtepar med Børn, hvis Indkomst ligger saa lavt, at den ikke overstiger den Rente, der tilkommer gifte Invaliderrentenydere med Forsørgelsespligt over for Børn. Hjælpen kan altsaa ydes Ægtepar, der ikke i Forvejen nyder Understøttelse.

Det maa herved erindres, at Loven vil faa den indirekte Virkning, at mange Kommuner vil faa Merudgift ved Ydelse af Kommunehjælp, naar der i Henhold til særlig Lov kan ydes Aldersrentenydere og andre en Hjælp ud over den normale Rente. Det har ikke været muligt at faa nærmere Oplysninger om, hvad denne Merudgift vil andrage, men det maa efter Antallet af Personer, der er under varig Forsørgelse, antages, at det vil dreje sig om flere Millioner Kroner. Af denne Grund har man ogsaa ønsket, at Staten skal deltage med Halvdelen af Udgifterne til den særlige Brændselshjælp til de daarligst stillede, medens Resten af Udgifterne fordeles paa sædvanlig Maade mellem Opholdskommunen, mellemkommunal Refusion og fælleskommunal Udligningsfond.

Udgiften efter § 1 foreslaas i sin Helhed afholdt af Staten, fordi det drejer sig om en Udgift, som Kommunen ikke har kunnet tage Hensyn til ved dens Budgetlægning.